

eeuwwisseling schetst, verneemt de lezer het aantal inwoners en het aantal hotels, waarvan het oudste beheerd werd door de moeder van Jan Greshoff in welk hotel de Vlaamse dichter Jan van Nijlen zijn intrek had genomen in 1914. Dat in hetzelfde hoofdstuk meegedeeld wordt dat in 1924 Nederland 18.000 auto's telde en dat de fiets sinds 1890 luchtbanden kende, doet overbodig aan. Maar dit zijn slechts kanttekeningen. Wat opvalt is dat de auteur met grote kennis van zaken en met respect en liefde voor Wilma zijn boek geschreven heeft, wat *Mijn voeten hebben Zijn spoor gevolgd* niet alleen tot een sympathiek boek maakt, maar ook tot een waardig eerbetoon aan Wilma.

Jammer is dat van de twee bibliografieën (van en over Wilma), die achter in het boek zijn opgenomen, die over Wilma niet compleet is. De samensteller, ds L.J. Wolthuis, vermeldt dat meer tijdschriften en periodieken met artikelen over de schrijfster zich in het Wilma-archief bevinden. Voor de belangstellende onderzoeker: dat archief is te raadplegen in het Historisch Documentatiecentrum voor het Nederlands Protestantisme aan de Vrije Universiteit.

A.H. Bornebroek

Jaarboek van het Katholiek Documentatie Centrum 21(1991). Nijmegen, 1992. 155 blz. ISBN 90-70504-36-7.

Het *Jaarboek* opent met een herdenking van prof.dr A.F. Manning, die in 1991 plotseling overleed. J.M.G. Thurlings beschrijft hem als de belangrijkste initiatiefnemer voor de oprichting van het KDC in 1969; vele jaren was hij voorzitter van de begeleidingscommissie. De overige artikelen bewegen zich op het bekende terrein van katholieke organisaties van uiteenlopende aard. Een belangrijke bijdrage op een nog weinig ontsloten onderzoeksterrein is het artikel van Wil Reijs en Joos van Vugt over de Aartsbroederschap van de Heilige Familie in Nederland tussen 1850 en 1969. De auteurs schetsen opkomst en ondergang van deze omvangrijke vereniging (op haar hoogtepunt telde zij ca. 100.000 leden) in een breder kader. Enerzijds besteden zij aandacht aan de functie van dergelijke broederschappen in het kerkelijke leven aan de basis; anderzijds poneren zij voorzichtig de (nog uit te werken) stelling dat deze organisaties in veel opzichten de steigers waren, vanwaar het Nederlandse katholieke organisatieleven kon worden opgebouwd.

Een heel ander steentje werd aan deze imposante zuil bijgedragen door de 'Meisjesbescherming', die onder een 'lelieblank vaandel' sinds 1902 ten strijde trok tegen de gevaren die katholieke meisjes bedreigden op hun uittocht van